

Stan László

/1971-2001/

1971. július 20-án született Gyergyószentmiklóson. 1987 óta bűvészkedett – Stanley művészneven, mestere Asztor volt. Ő a következőképpen mesélte el életét a lap szerkesztőjének a **Magyar Mágia – Törédek a magyar bűvészet történetéből** című könyvének írásánál:

Valójában csak szerencsét próbálni jöttem Magyarországra. Egyszerű parasztcsaládból származom, de valahogy úgy éreztem, több van bennem, mint a puszta földművelés. Mindig szerettem "komédiázni", annak ellenére, hogy tele vagyok gátlásokkal. A cirkuszok világa vonzott, igazából légtornász szerettem volna lenni, de egyszer megláttam egy vándortársulat bűvészprodukciónak, és elhatároztam: én is bűvész leszek. Még Sepsiszentgyörgyön összebarátkoztam két színésszel, László Károllyal és Kiss Magdolnával, akik arra buzdítottak, hogy próbáljak szerencsét. Az ő inspirációjukra léptem először közönség elé.

Persze, az első fellépést rengeteg gyakorlás előzte meg. Bújtam a bűvészkönyveket, megnéztem jó néhány produkciót, mire eljutottam a világot jelentő deszkákig. A bűvészkedés eleinte csak hobbi volt, később már csak a bűvészkedéssel akartam foglalkozni, és ebből akartam élni. De rájöttem arra, hogy ha ebből szeretnék megélni, akkor ehhez egy bizonyos anyagi háttér szükséges. Ez nekem sajnos nem adatott meg. Az idő folyamán megértettem, hogy ha sikeres akarok lenni, akkor tanulnom kell és keményen dolgoznom. Elvégeztem egy bármixeri szakképesítő iskolát: így szereztem meg 1993-ban – már Magyarországon – a nemzetközi bármixer oklevelet. Azóta több-kevesebb sikerrel próbálom összekapcsolni a vendéglátást és a szórakoztatóipart. Vagyis a bárpult mögött bűvészkedem, és a színpadon keverek.

Amikor végre úgy éreztem, sikeresen sínen van az életem, immár csak gyakorolni kell és fejleszteni a képességeimet, jött az az ominózus koktélparti, ahol pincérként segédkeztem, s az est folyamán hirtelen rosszul lettem. Ekkor derült ki, hogy súlyos veseelégtelenségben szenvedek... Mit mondjak, nem akartam hinni a fülemnek. Annak előtte teljesen jól éreztem magam, nem volt semmi intő jele a betegségemnek. Mély depresszióból tértem vissza, bevallom, nehezen tettem túl magam az első megrázkódtatáson, de sarkallt a munkakedv, a tettvágy. Amint lehetett, elkezdtem szkanderozni, hogy erősítsem a kezem, majd újra elkezdtem dolgozni.

Időközben átköltöztem Kecskemétre, ahol bártulajdonos lettem. Havonta egyszer feljövök a fővárosba, mert a Fészek Művészkлубban működik egy bűvészkлуб. Számomra ez nemcsak kikapcsolódás, hanem tanulás is, mert ilyenkor a bűvészekkel kicseréljük a tapasztalatainkat, trükköket tanulunk egymástól.

Abban találtam meg életem értelmét, hogy óvodákban tartok bűvészelőadásokat a gyerekeknek. Hívásra bárhová elmegyek. Éjszaka mixerkedem, nappal az óvodákban, iskolákban lépek fel, mint "Stanley" bűvész. Nem hagyhattam el magam, mert mindkét munkaterületemen a közönség a vidám, derűs embereket szereti látni. A jó kedv nálam munkaköri kötelesség. És megéri a fáradságot, mert rengeteg szeretetet kapok a gyerekektől. A sok mosolygós arcot látva úgy érzem, van értelme az életemnek. Ha egészségem engedi, szeretném továbbra is ezt csinálni.